

**Urganch davlat universiteti filologiya va san`at
fakulteti 403-guruh talabasi Polvonova
Shahnozaning “Yangi o‘zbek adabiyoti” fanidan**

REFARAT

Mavzu : A.Muxtorning nasriy asarlari

REJA:

1.Kirish

II.Asosiy qism:

1.Asqad Muxtor qissalari haqida.

2.Adibning nasriy asarlarida mavzu va g'oya

3.A.Muxtorning romanlari to'g'risida

III.Xulosa.

Iste`dodli yozuvchi Asqad Muxtor adabiyotning deyarli hamma janrlarida mahorat bilan ijod qilgan.

Adib 1920-yili 23-dekabrda Farg`ona shahrida temir yo`l ishchisi oilasida dunyoga kelgan, bolalar uyida tarbiyalangan.

A.Muxtorning badiiy ijodi 1938-yildan boshlanadi. U dastlab “Tilak” “Tong edi”, “Qasam”, “abadiyat” kabi ilk she`rlarni, “Bizning avlod” birinchi dostonini nashr ettirdi. Ikkinchi jahon urushi yillarida yosh shoirning harbiy mudofaa mavzusidagi “Bugunning xitobi”, “Jangchining bayram kechasi”, “G`alaba ishonchi”, “Vatan”, “Yevropadan xat”, “Nur oshiqdari”, “G`alaba” singari she`rlar yozib, o`sha janovar davr talablariga javob berdi.

A.Muxtor o`z hayoti davomida xilma-xil mavzularda ko`plab rang – barang she`rlar yaratdi.

Uni mikroblardan ehtiyot qiling,
Muhabbat kashf etdi balki kimyoni,
Har go`dakni mojiza deb biling`
Qutqarishi mumkin dunyoni!

“Umid” she`ridan olingan bu parchada ham adibning mahorati ko`zga tashlanadi.

Asqad Muxtor ayniqsa, qissa va roman janrida barakali ijod qildi.

“Daryolar tutashgan joyda”, “Qoraqalpoq qissasi”, “Bo`ronlarda bordek halovat”, “Buxoraning jin ko`chalari”, “Manba“, “Jar yoqasidagi chaqmoq”, “Kumush tola”, “Insonga qulluq qiladurman” kabi qissalar yozdi.

Adib “Daryolar tutashgan joyda” qissasida O`zbekistonning to`ng`ich metallurgiya zavodi, bu zavod ishchilarining hayoti, mehnati, kurashi, orzu – istaklari haqida hikoya qiladi. Bu qissa o`z vaqtida mavzu e`tibori bilan yangilik bo`ldi. Qissada aqliy va jismoniy mehnat o`rtasidagi asosiy tafovutning kun sayin yo`qolib borayotganligini ko`rsatishga harakat qilingan. Shu maqsadda zavod ishchilari va injenerlarining xilma-xil obrazlari yaratilgan. Ular orasida, ayniqsa, injener Manzura obrazi ajralib turadi. Bu ishchan va tashabbuskor ayol

zavodda paydo bo'layotgan novatorlik harakatida faol qatnashadi.

Asarda zavod hayoti va ishchi-injenerlarning mehnat faoliyati haqida to'g'ri tasavvur beruvchi jonli va qiziqarli lavhalar anchagina. Lekin qissada yozuvchining zavod hayotini, ishchi va injener-texniklar turmushini yaxshi bilmasligi bilan boliq bo'lgan ba'zi nuqsonlar ham uchraydi. Unda, ayrim sahifalarda sxematizmga, yuzakichilikka, bayonchilikka yo'1 qo'yilgan.

Bu sahna asarlarida turli zamonaviy mavzular aks eltirilib, vatanparvarlik, mehnatsevarlik, insonparvarlik, qiyinchiliklardan qo'rqmaslik, ezgulikka intilish g'oyalari olg'a surilgan.

Asqad Muxtor —tarjimon sifatida ham mashhur. A. Pushkin, M. Lermontov, M. Gorkiy, T. Shevchenko, V. Mayakovskiy, A. Blok, K. Simonovning bir qancha poetik va dramatik asarlarini, Sofokl, V. Shekspir, F. Shiller, A. Korneychuk, A. Isaakyan, A. Safronovning ba'zi pyesalarini, R. Tagor, P. Pavlenko, V. Vasilevning ayrim qissalarini o'zbek tiliga mahorat bilan tarjima qilgan.

A. Muxtor bunday nuqsonlarni keyingi qissalarida tuzata bordi. «Qoraqalpoq qissasi» asarida muallif qoraqalpoq xalqining XX asrning yigirmanchi yillaridagi hayotini Japaq, Stepan, Suluv, Allon, Palman, Eremet singari obrazlarning faoliyati, ruhiy olami, ular o'rtasidagi ziddiyatlar tasviri orqali ochib berdi. «Qoraqalpoq qissasi»da adib xarakter yaratishda ruhiyat tahlilidan foydalana olish va hayotiy sujet to'qish malakasini egallaganligini namoyish etdi. «Qoraqalpoq qissasi»dagi bu yutuq «Buxoroning jin ko'chalari», «Bo'ronlarda bordek halovat» qissalarida yanada mustahkamlandi.

A. Muxtor qissalaridagi ko'p fazilatlar adibning «Opa-singillar» (1955), «Tug'ilish» (1960), «Davr mening taqdirimda» (1964), «Chinor» (1969), «Amu» (1985) romanlariga ham tegishlidir. Chunki bu romanlarda hayot haqiqati ko'p hollarda bevosita obrazli tarzda tadqiq etilgan.

«Opa-singillar» romanida o'zbek xalqining o'tgan asr 20-yillaridagi murakkab hayoti tasvirlangan. Unda yangi jamiyat bilan bir qatorda, yangi kishilarning yuzaga kelishini, yangicha ong va dunyoqarashning shakllanish jarayonini ko'rsatishga harakat qilingan. o'zbekistonda katta sanoat korxonasining

(Qarang: Pantiyelov A. Material va bo‘yoqlar. Asqad Muxtorga ochiq xat. — «Sharq yulduzi» jurnali, 1953, 8-son.) vujudga kelishi bilan bog‘liq holda mahalliy ishchilarning paydo bo‘lishini ko‘rsatish, ular hayotidagi o‘rish-o‘zgarishlarni tasvirlash «Opa-singillar» romanining markaziy masalasi hisoblanadi.

Asarda jamoaning yangi kishilarni tarbiyalab yetishtiruvchi o‘ziga xos maktab ekanini ko‘rsatishga alohida e’tibor berilgan. To‘g‘ri yo‘ldan adashib, boshi berk ko‘chaga kirib qolgan Abubakr (Bek)ning, jamoadan ajralib qolgan Pochchayev, behuda shuhrat ketidan quvib, soxtalikka yo‘l qo‘ygan Samadiy, shuningdek, Adolat va Sadbarning qayta tug‘ilishi tasvirlangan sahifalarda hayot nafasi ufurib turadi.

Asarda ishchi-injenerlarning rang-barang va yorqin obrazlari chizilgan. Undagi Luqmoncha, Juman, Elchibek, Nafisa, Adolat kabi obrazlar samimiylik, mehnatkashlik, tirishqoqlik, odamiylik singari xislatlari bilan bir-birlariga o‘xshasalar-da, ayni vaqtda, o‘zlariga xos individual xususiyatlarga ham ega shaxslar sifatida bir-birlaridan farq ham qiladilar. Romanda, ayniqsa, bosh qahramon Luqmoncha (Rahim Luqmonov) obrazi muvaffaqiyatli chiqqan. U o‘zining tirishqoqligi, odamparvarligi, xushfe’lligi, kamtarligi, donoligi va bilimdonligi bilan o‘quvchi qalbidan chuqur o‘rin oladi.

Yozuvchi Luqmonchaning ichki dunyosini ochish uchun zarur bo‘lgan xarakterli voqea va detallarni topib, mahorat bilan ishlatgan. Bumda adib Luqmonchaning yong‘inda qolgan uydan olovga chap berib o‘z hujjatini olib chiqishi, ko‘prik qurilishida yuz bergan halokat natijasida xavf-xatarda qolgan o‘rtoqlari hayotini o‘z joni evaziga saqlab qolishi, adashgan sevgilisi Sadbarni to‘g‘ri yo‘lga solish va uni isnodan saqlab qolish uchun harakat qilishi tasviridan mohirona foydalangan.

Romandagi Juman Sariyevda yoshlarga xos halollik, qafiyat, to‘g‘rilik o‘z ifodasini topgan. Juman jannoat korxonasi qurilishida uchragan barcha qiyinchiliklarni matonat bilan yengib, boshqalarga ibrat boiadi. Asarda Pochchayev obrazi ham hayotiy tasvirlangan. Pochchayev timsolida «inkubatorida tayyorlangan» rahbarning qiyofasi ochib tashlangan. Pochchayev — hayot

universitetidan saboq olmagan, osonlik bilan «shuhrat» qozongan, «yoshiga yarashmaydigan darajada jiddiy va sipo, odamlarni esnatadigan darajada quruq» rahbarlardan hisoblanadi. Romanda Elchibek Bo'riyev Pochchayev obraziga qarama-qarshi holda tasvirlangan. Elchibek obrazida rahbar bilan omma o'rtasidagi munosabat, aloqa qanday bo'lishi kerakligi ochib berilgan. Elchibek — jo'shqin qalb egasi, o'z qaramog'idagi kishilarga mehribon, g'amxo'r. U yoshlar guruhiga rahbar bo'lib kelgach, «hali mo'rt, qotmagan betonga o'xshash» mehnat jamoasini to'g'ri boshqarib, uni oyoqqa turg'izadi, uning kuchlarini bir markazga jipslashtirib, qudratli ishchi jamoasi hosil etadi. Bo'riyev jamoasidagi har bir kishining ruhiyati, shaxsiy hayoti, orzu-istaklari, ichki dunyosini yaxshi biladi, ularni hayot so'qmoqlaridan dadil olg'a boshlab boradi.

Asqad Muxtorning «Davr mening taqdirimda» romanida Kam muhim zamonaviy mavzu yoritilgan, Romanda butun kuch-qudrati, aql-idrokini davrning buyuk ishlariga bag'ishlagan, o'z burchini chuqur his etadigan zamondoshlar ulug'langan. Romanda zamon va inson, odam hayoti va baxtining mohiyati haqida chuqur falsafiy fikrlar, asosli xulosalar badiiy shakllarda ifodalangan.

Romanning bosh qahramoni Ahmadjon — zamondoshlar vakili. U inson baxt-saodati uchun kurashadi, astoydil mehnat qiladi. Ahmadjonning hayot yo'li misolida yozuvchi butun bir davrning o'ziga xos xususiyatlarini va asosiy voqealarini umumlashtirib ko'rsatadi. Adib Ahmadjonni urush va urushdan keyingi dastlabki yillarning turli xil voqealari, rang-barang qiyinchiliklari ichidan olib o'tib toblaydi, chiniqtiradi. Asar qahramoni bevosita murakkab hayot qo'ynida tasvirlanadi.

«Davr mening taqdirimda» romani qiziqarli va hayotiy qilib yozilgan. Asar mazmuni — tugal va jozibador. Ayniqsa, romanning birinchi fasli (qismi) kitobxonni o'ziga maftun etadi. Adib obrazlar fe'l-atvorini, xususan, Ahmadjon va So'nagulning ma'naviy qiyofasini ochishda ruhiyat tahlili imkoniyatlaridan mahorat bilan foydalangan. Ana shu sababli romandagi ko'p qahramonlar jonli va hayotiy bo'lib chiqqan. Biroq romanning birinchi fasliga nisbatan ikkinchi va uchinchi fasllari birmuncha bo'shroq, yuzakiroq yozilgan. Natijada, ayrim

personajlar g'oyaning oddiy jarchisiga aylanib qolgan. Romanda ayrim hollarda realizmga zid tasvirlarga, zamonasozlik mayllariga yo'l qo'yilgan.

Bunday qusurlar «Chinor» romanida ham uchraydi. Shunga qaramay, «Chinor» urushdan keyingi o'zbek nasri taraqqiyotida munosib o'rin egallaydi. «Chinor» romani sharq adabiy an'alarini eslatuvchi yangi bir shaklda yozilgan. Asar sujeti va kompozitsiyasini yaratishda Asqad Muxtor mumtoz adabiyotimizda mavjud bo'lgan qoliplash usulidan samarali foydalangan. Roman besh qissa, besh hikoyat va besh rivoyatdan tashkil topgan. Qissalarda hozirgi zamon voqealari tasvirlanadi. Hikoyatlarda esa bu voqealarning teran ildizlari — yaqin o'tmish voqea-hodisalari haqida bahs yuritiladi. Rivoyatlar qadim afsonalarga borib tutashadi.

Romandagi barcha qissa, hikoyat-u rivoyatlar ichki mantiq jihatidan bir markazga kelib birlashadi va kompozitsion bir butunlikni hosil qiladi. Ana shuning uchun ham ularni ulkan bir chinorning teran tomirlariga qiyos etish mumkin. Romanning asosiy g'oyasi chinor haqidagi ilk rivoyatdayoq aks etgan. Keyinchalik bu bosh g'oya rivoyatdan hikoyatga, hikoyatdan qissaga o'tib rivojlanib, takomillashib va chuqurlashib borgan. Shu jarayonda yozuvchi Ochilbobo, Orif, Azimjon, Komila, Matniyoz, Abdulahad qori, Said kabi rang-barang obrazlar yaratib, hayot haqiqatini keng ko'lamda tasvirlagan.

Asqad Muxtor «Chinor» romani uchun respublika Davlat mukofotini olgan. Asqad Muxtor dramaturg sifatida ham tanilgan. «Mardlik cho'qqisi», «Yosh yuraklar», «Zar qadri», «Sahro tor», «Yaxshilikka yaxshilik», «Samandar» dramalari uning qalam

A. Muxtor qissalaridagi ko'p fazilatlar adibning «Opa-singillar» (1955), «Tug'ilish» (1960), «Davr mening taqdirimda» (1964), «Chinor» (1969), «Amu» (1985) romanlariga ham tegishlidir. Chunki bu romanlarda hayot haqiqati ko'p hollarda bevosita obrazli tarzda tadqiq etilgan.

«Opa-singillar» romanida o'zbek xalqining o'tgan asr 20-yillaridagi murakkab hayoti tasvirlangan. Unda yangi jamiyat bilan bir qatorda, yangi kishilarning yuzaga kelishini, yangicha ong va dunyoqarashning shakllanish jarayonini ko'rsatishga harakat qilingan. o'zbekistonda katta sanoat korxonasining

(Qarang: Pantiyelov A. Material va bo‘yoqlar. Asqad Muxtorga ochiq xat. — «Sharq yulduzi» jurnali, 1953, 8-son.) vujudga kelishi bilan bog‘liq holda mahalliy ishchilarning paydo bo‘lishini ko‘rsatish, ular hayotidagi o‘rish-o‘zgarishlarni tasvirlash «Opa-singillar» romanining markaziy masalasi hisoblanadi.

Asarda o‘zbek xotin-qizlari ongida yuz bergan sifat o‘zgarishlari keng tasvirlangan.

«Opa-singillar» — ko‘p qamrovli va murakkab sujetli yirik asar. Unda Onaxon, Jo‘raxon, Sofiya Borisovna, Yefim Danilovich, Ergash Sultonov, Qudratillaxo‘ja; Afg‘on choyfurush, Naimiy, Nusratilla singari rang-barang obrazlar yaratilgan. Asarda injener Dobroxotov obrazi o‘ziga xos o‘rin egallaydi. Uni A. Muxtor ijodidagi bir yangilik deyish mumkin. Yozuvchi Dobroxotov xarakteridagi o‘rish-o‘zgarishlarni original bir yo‘sinda ko‘rsatgan.

A. Muxtor «Opa-singillar» romanida badiiy xarakterning shakllanish jarayonini ochib berish san'atini egallagan yozuvchi sifatida ko‘rindi. Biroq bu roman yozuvchining murakkab sujet yaratish, milliy xususiyatlarni yorqin ifodalash, jonli xalq tilidan foydalanish mahorati ustida yanada qunt bilan ishlashi kerakligini ham ko‘rsatdi. Romanda zamonasozlik va madhiyabozlikka, turmush tarzini ideallashtirib aks ettirishga, kompartiya aqidalarini va Lenin shaxsini ilohiylashtirib tasvirlashga yo‘l qo‘yilgan. ,..

A. Muxtorning «Tug‘ilish» romani o‘zbek nasrining urushdan so‘nggi taraqqiyotida yangilik bo‘ldi. Romanda yosh ishchilar hayoti aks ettirildi. Unda O‘zbekistonda 60-yillarda vujudga kelgan katta sanoat korxonasi qurilishi, shu bilan bog‘liq holda, yangi shaharning qad ko‘tarishi, shu shaharning quruvchisi va birinchi fuqarolari bo‘lgan yangi avlodning behad qiyinchiliklarni yengishga qodir bo‘lgan kishilarga aylanishi tasvirlangan. Romanning dastlabki boblarida uyushmagan, tarqoq, allaqanday quramalarni eslatuvchi va bir-biriga begona bo‘lgan quruvchi yoshlar asar so‘ngida uyushgan, katta jamoaga aylanganligi ko‘rsatiladi. Asarda jamoaning yangi kishilarni tarbiyalab yetishtiruvchi o‘ziga xos maktab ekanini ko‘rsatishga alohida e‘tibor berilgan. To‘g‘ri yo‘ldan adashib, boshi

berk ko‘chaga kirib qolgan Abubakir (Bek)ning, jamoadan ajralib qolgan Pochchayev, behuda shuhrat ketidan quvib, soxtalikka yo‘l qo‘ygan Samadiy, shuningdek, Adolat va Sadbarning qayta tug‘ilishi tasvirlangan sahifalarda hayot nafasi ufurib turadi.

Asarda ishchi-injenerlarning rang-barang va yorqin obrazlari chizilgan. Undagi Luqmoncha, Juman, Elchibek, Nafisa, Adolat kabi obrazlar samimiylik, mehnatkashlik, tirishqoqlik, odamiylik singari xislatlari bilan bir-birlariga o‘xshasalar-da, ayni vaqtda, o‘zlariga xos individual xususiyatlarga ham ega shaxslar sifatida bir-birlaridan farq ham qiladilar. Romanda, ayniqsa, bosh qahramon Luqmoncha (Rahim Luqmonov) obrazi muvaffaqiyatli chiqqan. U o‘zining tirishqoqligi, odamparvarligi, xushfe’lligi, kamtarligi, donoligi va bilimdonligi bilan o‘quvchi qalbidan chuqur o‘rin oladi.

Yozuvchi Luqmonchaning ichki dunyosini ochish uchun zarur bo‘lgan xarakterli voqea va detallarni topib, mahorat bilan ishlatgan. Bumda adib Luqmonchaning yong‘inda qolgan uydan olovga chap berib o‘z hujjatini olib chiqishi, ko‘prik qurilishida yuz bergan halokat natijasida xavf-xatarda qolgan o‘rtoqlari hayotini o‘z joni evaziga saqlab qolishi, adashgan sevgilisi Sadbarni to‘g‘ri yo‘lga solish va uni isnoddan saqlab qolish uchun harakat qilishi tasviridan mohirona foydalangan.

Romandagi Juman Sariyevda yoshlarga xos halollik, qafiyat, to‘g‘rilik o‘z ifodasini topgan. Juman jnnoat korxonasi qurilishida uchragan barcha qiyinchiliklarni matonat bilan yengib, boshqalarga ibrat boiadi. Asarda Pochchayev obrazi ham hayotiy tasvirlangan. Pochchayev timsolida «inkubatorida tayyorlangan» rahbarning qiyofasi ochib tashlangan. Pochchayev — hayot universitetidan saboq olmagan, osonlik bilan «shuhrat» qozongan, «yoshiga yarashmaydigan darajada jiddiy va sipo, odamlarni esnatadigan darajada quruq» rahbarlardan hisoblanadi. Romanda Elchibek Bo‘riyev Pochchayev obraziga qarama-qarshi holda tasvirlangan. Elchibek obrazida rahbar bilan omma o‘rtasidagi munosabat, aloqa qanday bo‘lishi kerakligi ochib berilgan. Elchibek — jo‘shqin qalb egasi, o‘z qaramog‘idagi kishilarga mehribon, g‘amxo‘r. U yoshlar guruhiga rahbar boiib kelgach, «hali mo‘rt, qotmagan betonga o‘xshash» mehnat jamoasini

to'g'ri boshqarib, uni oyoqqa turg'izadi, uning kuchlarini bir markazga jipslashtirib, qudratli ishchi jamoasi hosil etadi. Bo'riyev jamoasidagi har bir kishining ruhiyati, shaxsiy hayoti, orzu-istaklari, ichki dunyosini yaxshi biladi, ularni hayot so'qmoqlaridan dadil olg'a boshlab boradi.

i Ochilbobo, Orif, Azimjon, Komila, Matniyoz, Abdulahad qori, Said kabi rang-barang obrazlar yaratib, hayot haqiqatini keng ko'lamda tasvirlagan.

Asqad Muxtor «Chinor» romani uchun respublika Davlat mukofotini olgan.

«Opa-singillar» — ko'p qamrovli va murakkab sujetli yirik asar. Unda Onaxon, Jo'raxon, Sofiya Borisovna, Yefim Danilovich, Ergash Sultonov, Qudratillaxo'ja; Afg'on choyfurush, Naimiy, Nusratilla singari rang-barang obrazlar yaratilgan. Asarda injener Dobroxotov obrazi o'ziga xos o'rin egallaydi. Uni A. Muxtor ijodidagi bir yangilik deyish mumkin. Yozuvchi Dobroxotov xarakteridagi o'sish-o'zgarishlarni original bir yo'sinda ko'rsatgan.

A. Muxtor «Opa-singillar» romanida badiiy xarakterning shakllanish jarayonini ochib berish san'atini egallagan yozuvchi sifatida ko'rindi. Biroq bu roman yozuvchining murakkab sujet yaratish, milliy xususiyatlarni yorqin ifodalash, jonli xalq tilidan foydalanish mahorati ustida yanada qunt bilan ishlashi kerakligini ham ko'rsatdi. Romanda zamonasozlik va madhiyabozlikka, turmush tarzini ideallashtirib aks ettirishga, kompartiya aqidalarini va Lenin shaxsini ilohiylashtirib tasvirlashga yo'l qo'yilgan. ,..

A. Muxtorning «Tug'ilish» romani o'zbek nasrining urushdan so'nggi taraqqiyotida yangilik bo'ldi. Romanda yosh ishchilar hayoti aks ettirildi. Unda O'zbekistonda 60-yillarda vujudga kelgan katta sanoat korxonasi qurilishi, shu bilan bog'liq holda, yangi shaharning qad ko'tarishi, shu shaharning quruvchisi va birinchi fuqarolari bo'lgan yangi avlodning behad qiyinchiliklarni yengishga qodir bo'lgan kishilarga aylanishi tasvirlangan. Romanning dastlabki boblarida uyushmagan, tarqoq, allaqanday quramalarni eslatuvchi va bir-biriga begona bo'lgan quruvchi yoshlar asar so'ngida uyushgan.

Asqad Muxtorning «Davr mening taqdirimda» romanida ham muhim zamonaviy

mavzu yoritilgan, Romanda butun kuch-qudrati, aql-idrokini davrning buyuk ishlariga bag'ishlagan, o'z burchini chuqur his etadigan zamondoshlar ulug'langan. Romanda zamon va inson, odam hayoti va baxtining mohiyati haqida chuqur falsafiy fikrlar, asosli xulosalar badiiy shakllarda ifodalangan.

Romanning bosh qahramoni Ahmadjon — zamondoshlar vakili. U inson baxt-saodati uchun kurashadi, astoydil mehnat qiladi. Ahmadjonning hayot yo'li misolida yozuvchi butun bir davrning o'ziga xos xususiyatlarini va asosiy voqealarini umumlashtirib ko'rsatadi. Adib Ahmadjonni urush va urushdan keyingi dastlabki yillarning turli xil voqealari, rang-barang qiyinchiliklari ichidan olib o'tib toblaydi, chiniqtiradi. Asar qahramoni bevosita murakkab hayot qo'ynida tasvirlanadi.

«Davr mening taqdirimda» romani qiziqarli va hayotiy qilib yozilgan. Asar mazmuni — tugal va jozibador. Ayniqsa, romanning birinchi fasli (qismi) kitobxonni o'ziga maftun etadi. Adib obrazlar fe'l-atvorini, xususan, Ahmadjon va So'nagulning ma'naviy qiyofasini ochishda ruhiyat tahlili imkoniyatlaridan mahorat bilan foydalangan. Ana shu sababli romandagi ko'p qahramonlar jonli va hayotiy bo'lib chiqqan. Biroq romanning birinchi fasliga nisbatan ikkinchi va uchinchi fasllari birmuncha bo'shroq, yuzakiroq yozilgan. Natijada, ayrim personajlar g'oyaning oddiy jarchisiga aylanib qolgan. Romanda ayrim hollarda realizmga zid tasvirlarga, zamonasozlik mayllariga yo'l qo'yilgan.

Bunday qusurlar «Chinor» romanida ham uchraydi. Shunga qaramay, «Chinor» urushdan keyingi o'zbek nasri taraqqiyotida munosib o'rin egallaydi. «Chinor» romani sharq adabiy an'alarini eslatuvchi yangi bir shaklda yozilgan. Asar sujeti va kompozitsiyasini yaratishda Asqad Muxtor mumtoz adabiyotimizda mavjud bo'lgan qoliplash usulidan samarali foydalangan. Roman besh qissa, besh hikoyat va besh rivoyatdan tashkil topgan. Qissalarda hozirgi zamon voqealari tasvirlanadi. Hikoyatlarda esa bu voqealarning teran ildizlari — yaqin o'tmish voqea-hodisalari haqida bahs yuritiladi. Rivoyatlar qadim afsonalarga borib tutashadi.

Romandagi barcha qissa, hikoyatu rivoyatlar ichki mantiq jihatidan bir markazga kelib birlashadi va kompozitsion bir butunlikni hosil qiladi. Ana shuning

uchun ham ularni ulkan bir chinorning teran tomirlariga qiyos etish mumkin. Romanning asosiy g'oyasi chinor haqidagi ilk rivoyatdayoq aks etgan. Keyinchalik bu bosh g'oya rivoyatdan hikoyatga, hikoyatdan qissaga o'tib rivojlanib, takomillashib va chuqurlashib borgan. Shu jarayonda yozuvchi Asqad Muxtorning «Davr mening taqdirimda» romanida ham muhim zamonaviy mavzu yoritilgan, Romanda butun kuch-qudrati, aql-idrokini davrning buyuk ishlariga bag'ishlagan, o'z burchini chuqur his etadigan zamondoshlar ulug'langan. Romanda zamon va inson, odam hayoti va baxtining mohiyati haqida chuqur falsafiy fikrlar, asosli xulosalar badiiy shakllarda ifodalangan.

Romanning bosh qahramoni Ahmadjon — zamondoshlar vakili. U inson baxt-saodati uchun kurashadi, astoydil mehnat qiladi. Ahmadjonning hayot yo'li misolida yozuvchi butun bir davrning o'ziga xos xususiyatlarini va asosiy voqealarini umumlashtirib ko'rsatadi. Adib Ahmadjonni urush va urushdan keyingi dastlabki yillarning turli xil voqealari, rang-barang qiyinchiliklari ichidan olib o'tib toblaydi, chiniqtiradi. Asar qahramoni bevosita murakkab hayot qo'ynida tasvirlanadi.

«Davr mening taqdirimda» romani qiziqarli va hayotiy qilib yozilgan. Asar mazmuni — tugal va jozibador. Ayniqsa, romanning birinchi fasli (qismi) kitobxonni o'ziga maftun etadi. Adib obrazlar fe'l-atvorini, xususan, Ahmadjon va So'nagulning ma'naviy qiyofasini ochishda ruhiyat tahlili imkoniyatlaridan mahorat bilan foydalangan. Ana shu sababli romandagi ko'p qahramonlar jonli va hayotiy bo'lib chiqqan. Biroq romanning birinchi fasliga nisbatan ikkinchi va uchinchi fasllari birmuncha bo'shroq, yuzakiroq yozilgan. Natijada, ayrim personajlar g'oyaning oddiy jarchisiga aylanib qolgan. Romanda ayrim hollarda realizmga zid tasvirlarga, zamonasozlik mayllariga yo'l qo'yilgan.

Bunday qusurlar «Chinor» romanida ham uchraydi. Shunga qaramay, «Chinor» urushdan keyingi o'zbek nasri taraqqiyotida munosib o'rin egallaydi. «Chinor» romani sharq adabiy an'alarini eslatuvchi yangi bir shaklda yozilgan. Asar sujeti va kompozitsiyasini yaratishda Asqad Muxtor mumtoz adabiyotimizda mavjud bo'lgan qoliplash usulidan samarali foydalangan. Roman besh qissa, besh hikoyat

va besh rivoyatdan tashkil topgan. Qissalarda hozirgi zamon voqealari tasvirlanadi. Hikoyatlarda esa bu voqealarning teran ildizlari — yaqin o‘tmish voqea-hodisalari haqida bahs yuritiladi. Rivoyatlar qadim afsonalarga borib tutashadi.

Romandagi barcha qissa, hikoyatu rivoyatlar ichki mantiq jihatidan bir markazga kelib birlashadi va kompozitsion bir butunlikni hosil qiladi. Ana shuning uchun ham ularni ulkan bir chinorning teran tomirlariga qiyos etish mumkin. Romanning asosiy g‘oyasi chinor haqidagi ilk rivoyatdayoq aks etgan. Keyinchalik bu bosh g‘oya rivoyatdan hikoyatga, hikoyatdan qissaga o‘tib rivojlanib, takomillashib va chuqurlashib borgan.

Darhaqiqat, A.Muxtor nasri keng qamrovi bo‘lib, uni tahlil etish biz yosh tadqiqotchilar oldidagi muhim vazifalardan biridir.

Ko‘rib o‘tganimizdek, adib nasri juda ham serma`no va serjilodir. Bilamizki, A.Muxtor 40-yillarning o‘rtalaridan boshlab nasrda muntazam shug‘ullana borgan.

A.Muxtorning dastlabki ocherk va hikoyalari “Po‘lat shahri”, “Istiqbol”, “Hayotga chaqiriq” to‘plamlarida joylashgan.

Yozuvchi o‘z hikoya va ocherklarida O‘zbek paxtakorlari va sanoat ishchilari obrazlarini yaratadi. Asqad Muxtor asarlari badiiy go‘zalligi bilan ajralib turadi.

Foydalanilgan adabiyotlar :

- 1.S.Mirzayev . XX asr o‘zbek adabiyoti , T-2005
- 2.S.Sodiq “Yangi o‘zbek adabiyoti ” T-2005
- 3.N.Karimov “XX asr o‘zbek adabiyoti tarixi ” T-1999
4. “O‘zbek tili va adabiyoti” jurnali 2005-y 6-son
5. O‘zbek ensiklopediyasi . 2- tom.T-2004